

Societat | Jordi Remolins | Actualitzat el 20/03/2016 a les 09:17

Mor l'acusat de matar la farmacèutica d'Olot, un crim mai comès

Joan Casals, empresonat el 1993, no va ser absolt d'aquest delictes inexistent fins al cap de deu anys de ser processat | Maria Àngels Feliu va ser segrestada i retinguda en un habitatge de Sant Pere de Torelló

Últimes notícies del segrest d'Olot

(<http://www.naciódigital.cat/osona/noticia/35198/antoni/guirado/condemnat/segrest/olot/abandona/preso>)

Joan Casals, quan va publicar el seu llibre sobre el segrest d'Olot Foto: Jordi Remolins

Joan Casals, el detectiu empresonat el 1993 per haver "assassinat" la farmacèutica d'Olot, Maria Àngels Feliu, va morir dijous al vespre a Ripoll. La seva mort sobtada va obligar a practicar-li l'autòpsia, els resultats de la qual encara no s'han fet públics. En tot cas, es creu que hauria estat víctima d'un atac de cor.

El seu nom va sortir de l'anonimat el 30 d'octubre de 1993, quan el van detenir i interrogar

respecte al segrest de la farmacèutica d'Olot, Maria Àngels Feliu. Després de ser tancat a la presó de Girona, va ser processat per l'assassinat de Feliu, enmig d'una gran tempesta mediàtica i de judicis paral·lels des dels mitjans de comunicació. El gener de 1994 l'Audiència de Girona va ratificar l'auto de processament i va certificar la mort de la farmacèutica. Només quan dos mesos més tard fou alliberada amb vida pels seus segrestadors en una benzinera del Vallès Oriental, va demostrar-se la innocència de Casals en un assassinat que mai no es va produir.

El jutge Antonio Pastor es va negar en un inici a ressuscitar judicialment Feliu, tot i que l'Audiència de Girona va obligar-li més tard, creant així jurisprudència. No va ser fins l'abril de 2003 que la mateixa Audiència no va absoldre a Casals, decisió ratificada pel Tribunal Suprem. Per a ell, havien estat sis mesos de presó. Però després d'una batalla per demostrar del tot la seva innocència, el 2010 el Tribunal Suprem no va voler reconèixer l'error judicial que s'havia produït en aquest cas.

Per tal d'explicar la seva vivència Joan Casals va escriure el llibre *Secuestro legal*, del qual se'n va fer una segona versió amb l'explícit títol d'*El secuestro de Olot* (<http://www.naciódigital.cat/elripolles/noticia/13850/ripolles/empresonat/exculpat/segrest/olot/publica/llibre>). Va dedicar-lo "*...a las buenas personas. Los hijos de puta, abstenerse*". Malgrat la seva lluita, Casals va quedar profundament marcat per aquells fets. La seva vida a cavall entre Ripoll, Barcelona i Galícia se'n va ressentir a tots nivells, sobretot professionalment. El seu nom ha estat per sempre més lligat als de Xavier Bassa i Francisco Evangelista. El primer també va ser acusat i empresonat pels mateixos fets. Evangelista va ser el polèmic i conflictiu "delator" de tots dos.

Un segrest de 492 dies

El segrest

(<http://www.naciódigital.cat/osona/noticia/35198/antoni/guirado/condemnat/segrest/olot/abandona/preso>) va tenir lloc el novembre de 1992 i va ser el més llarg de l'Estat espanyol comès per delinqüents comuns (492 dies). Ramon Ullastre, l'autèntic cervell de la trama, va retenir Maria Àngels Feliu confinada en un amagatall al soterrani de la seva casa de Sant Pere de Torelló. Els implicats van ser detinguts cinc anys més tard de l'alliberament de la farmacèutica.

Els condemnats pel segrest de Maria Àngels Feliu van ser cinc. A més d'Ullastre, hi havia Antoni Guirado, l'expolícia municipal d'Olot que el 2003 va ser condemnat a 22 anys i quatre mesos de presó pel segrest; Montserrat Teixidor, la dona d'Ullastre, condemnada a 18 anys i tres mesos; Sebastià Comas ?Iñaki?, 17 anys; i José Luís Paz García Pato, amb 14 anys. Tots menys Ullastre estan fora de la presó.